

HIREK

0000

A török Vörös Félhold képeslevelező-lapjait 20 fillérért árusítja az Országos Bizottság, (Budapest, képviselőház.)

Vége van a vakációnak.

(Saját tudósítónktól.) Rövid, száraz hírek számolnak be róla, hogy itt is, ott is megkezdődtek a beiratások — vége a vakációnak. A bucsuzó vakáció senkiből sem csal ki sirató hangokat. Lehet, hogy azért, mivel most egyéb a gondunk; de talán azért is, mert hiszen az idén nem is volt igazi vakációnk.

Vagy hol van a nyaralók karavánja, mely ilyenkor szokott visszavándorolni a poros, a munkás városba? Hol maradt a mesteri „lesülések“ díszekvívő korzóversenye? Ismerős családok, ha összetalálkoznak, most egyik sem álmélkodik: találkoztak ők már a nyáron, ha nem a strandon, hát a piacon és különös! de még csak nem is „magyarazzák“ az esetet; — háboru van, a vakáció sem lehet olyan, mint máskor.

Sok diák ez idén munkába állt, gépek mellé, gazdaságba, vagy üzletben, irodában segített; a lányok pedig együtt jártak mamájukkal a piacra, (hadd tanuljanak bele az életbe) és akadt olyan bakfis is, aki maga stoppolta meg pókháló-harisnyját.

De azért ha háborus is, nem volt rossznak mondható e nyár. Esett az eső, de a házakról vígan lengettek diadalmi lobogók; lampionok fénye rezgett, éljenezve zúgott a nép a zsufolt nyári korzón; a nagyszerű, esodás offenzíva rohamos, viharos árja bennünket is fölszabadított a nehéz depresszió alól és mosolyogva, könnyebb szívvel fogunk most újra a munkához.

Ilyen auspiciumok mellett kezdődik a második háborus iskolai év.

Tavaly ilyenkor, az első diadalok és első veszedelmek különös zürzavarában azt hitük: eh, ugy sem tart soká! és nincs is nagy értelme ennek a munkának. A háboru, a háboru — ez most minden; a többi, ami ezen kívül esik, csekélység, formáság, és ki is tudna ilyenkor egyebet dolgozni?

De egy esztendő dus tapasztalata megtanított arra, hogy háboru közben is úgy kell forognia a lbékés munka minden kerekének, mint máskor. Sőt még jobban, még simábban, még ügyesebben beleilleszkedve a nagy közös cél szolgálatába.

Ez az, amivel most bölesebbek vagyunk, mint tavaly ilyenkor voltunk; ezért fogunk most nyugodtabban, egyensúlyzott lélekkel az új esztendő munkájába.

S noha most is idegen szállásokban kell szorongnunk, néhol háromfelé is osztva, — mert a régi otthonok homlokzatáról még mindig leng a vöröskeresztes zászló, — már szinte otthonként üdvözljük ezt az idegen szállást. Hisz a legválságosabb esztendőnket töltöttük itt, soha nem muló emlékek közt; ennek képe rezeg majd bennünk hosszú esztendők multán is, büszke, meghatót emlékezéssel...

Vége a vakációnak; nyílnak az iskolák kapui. Ujra betódul a gyermekereg, újra kérdez a sok fényes szem s ragyogásukban ott rezeg minden diadal és gyász. Lenne bár úgy, hogy ez új évben csak diadal sugárok nék belőlük és semmi, semmi gyász!

Ujra kötögetnek majd a szorgos kis női kezek, de már azzal a mosolygó reménnyel: hátha nem is kell ez a sok jó meleg holmi és minden katonánk, minden várva-várt hőstünk hazajő?

— **A király előtt.** Csütörtökön jelenik meg a magyar törvényhatóságok hódoló küldöttsége a király előtt. Szerdán öfelsége Bécs, valamint Budapest polgármestereit fogadta, a kik együttesen jelentek meg a király előtt. A király meleg szavakkal emlékezett meg a budapesti és bécsi csapatok vitézségéről s örömet fejezte ki a trónörökös pár szívélyes fogadtatásáért.

— **A német császár Krakóban.** Bécsből jelentik: Krakóból táviratozzák a *Neue Freie Presse*-nek: Vilmos császár csütörtökön a legszigorubb inkognitóban Krakóba érkezett és megnézte a Vavelen a királyi palotát, a kápolnát, a történelmi nevezetességű királyi sirokat, a szobrokat és a királyi kastály udvarán hosszasan gyönyörködött a korai lengyel renaissance építészeti remekeiben. Meghagyta, hogy ezekről fényképeket küldjenek neki. A császárt báró Bienert tábornok, katonai attasé és más udvari méltóságok kísérték.

— **A gabonabevásárlási határidő meghosszabbítása.** A hivatalos lap keddi száma közli a belügyminiszter rendeletét, amelylyel megengedi, hogy közvetlen gabonabevásárlásra engedélyt nyert vármegyei és városi törvényhatóságok és rendezett tanácsú városok október hó 31-ig bezárólag; nagyobb ipartelepek, közlekedési és egyéb vállalatok, fogyasztási szövetkezetek, menhelyek, kórházak és egyéb közintézetek október hó 15. napjáig bezárólag vásárolhassák be a részükre engedélyezett gabonamennyiségeket.

— **Nem szűntetik be a szatymazi vasutat.** Néhány héttel ezelőt az a hír terjedt el Szegeden, hogy a reggel fél nyolc órára ideérkező szatymazi kisvonatot beszüntetik. A közigazgatási bizottság a hirtelen sürgős feliratban kérte a kereskedelmi minisztert, hogy a vonatot, melyre Szegednek nagy szüksége van, ne vonja el a forgalomtól. A felíratra kedden érkezett meg a kereskedelmi miniszter leirata a polgármesteri hivatalhoz, amely szó szerint a következő: „Fölterjesztésére értesitem a közigazgatási bizottságot, hogy azon aggodalma, mely szerint a Kecske-métről Szegedre reggel 7 óra 32 perckor érkező 732. sz. vonat be fog szüntetettetni, ezidő szerint indokolatlan s az ezen vonat forgalomban hagyására irányuló kérelme tárgyaltalan. Az államvasutak igazgatósága a 732. számú vonat megszüntetését egyáltalán nem vette tervbe, sőt időközben történt intézkedésére a szóban levő vonat július 25-től kezdve Kecske-mét helyett már Ceglédről indul, ellenirányu párja, a 717. számú vonat pedig ugyane naptól kezdve Szegedről nemcsak Kecske-métig, hanem Budapestig közlekedik. *Harkányi.*“ A jelzett vonat délután 5 óra 15 perckor indul el Szegedről és féltizenegy órakor érkezik Budapestre.

— **A Délvidék elpusztult községei.** A P. N. írja: A kárpáti falvakat elsöpörték az oroszok, a déli határ községeit tönkretették a szerb ütegek. A kárpáti falvak felépítéséért — mint tudjuk — országos akció indult meg s a gyűjtés nagy sikerrel folyik s nemsokára szép új házak állanak majd a régi romok helyén, amelyekről elszállt az utolsó füstfelhő is. Az üszök, a sok fekete gerenda, a rengeteg rom eltűnik s a nehéz pörkölt illatu levegő helyét ismét a friss, tiszta hegyi levegő tölti be. A kárpáti falvak újjáépítésének céljaira adakozik az egész ország, csak éppen a Délvidék lakosságának segítésére nem gon-

lás. Bizony, a szabad Amerika és polgárai nem nagyon becsülik a barátból lett árulót és csztalan csudálattal adózik a magyar és osztrák hősöknek, akiknek ércfalán megtörik minden olasz támadás, mint a tenger hullámai a part szirtjein.

Még egy dolog van, amiről irnom kell: A Lusitánia ügye még mindig kísért. A megvásárolt és az angol sajtó tajtékzik dühében és egyelőre nem lehet tudni, mik lesznek a következmények. A legjobban az bántja őket, hogy mindig a legszükségesebb dugárukat szállító hajókat éri el a fátum. A lapok nagyon fenyegetőznek a háboruval. Az itt lako magyarok és németek azonban teljesen nyugodtak; már tudja mind, hogy ez a hadüzenet igazán csak használna nekünk. Nem lehetne ugyanis többé municiót szállítani, hiszen akkor tíz közül kilenc hajót biztos elérne gyászos végzete. A csapatszállítás lehetősége pedig eleve kizárt. De legyen ugy minden, ahogy rendelve van. Egy bizonyos már: *győzni fogunk* és ezt tudja az egész Amerika. Ezért is lázadozik annyira az angol sajtó.

Nyugodjanak meg, kedves szüleim. Bizonyos, hogy nem lesz semmi baj. Mindnyájukat szeretettel üdvözli *Kálmán.*

Csányi János temetése.

(Saját tudósítónktól.) A Szegedi Kereskedelmi és Iparbank vezérigazgatóját, Csányi János királyi tanácsost szerdán temették 'el óriási részvét mellett. Megjelent a végtisztességen Szeged társadalmi életének minden képviselője. Ott voltak elsősorban azon vállalatok és intézmények vezetői és tisztviselői, melyeknek az elhunyt oly értékes tagja és vezéregyénisége volt.

A Szegedi Kereskedelmi és Iparbankhoz tartozók teljes számban jelentek meg Wagner Gusztáv vezetésével, a város törvényhatóságát Bokor Pál helyettes polgármester képviselte. A Magyar Általános Hitelbank Jármaj Gyula és Deutsch Sándor igazgatók által képviseltette magát. A Szegedi Kereskedelmi és Iparkamara tisztviselői teljes számban Weiner Miksa alelnök vezetése alatt, a Szegedi Lloyd Társulat Obláth Lipót elnökkel az élén, VHOSZ. képviselőtében Palócz László, a Szegedi Hus- és Vásárpénztár tisztviselői kara Vass Jenő igazgató, az összes szegedi bankok Böhm Ferenc, Koós Elemér, Deésy Béla, Glücksthal Lajos, Valihora István vezetésével jelentek meg; az Felső Magyar Általános Biztosító Társaságot Lendvai Sándor vezértitkár képviselte; megjelentek továbbá a Kereskedelmi Bank fiókintézeteinek kiküldöttei, ott voltak a Szegedi I. honvéd lovas tüzér-osztály önkéntesei és még igen sok jóbarátja és tisztelője az elhunyt vezérigazgatónak.

Lőw Immanuel főrabbi magasszárnyalásu, szívhez szóló beszédben méltatta az elhunyt hervadhatatlan érdemeit, dr. Tonetty Sándor kamarai főtitkár a közgazdasági életünk egyik kiváló erősségét siratta az elhunytban és a megboldogultnak vezetése alatt álló vállalatok neében bucsuzott el a kiváló férfiutól. A sirnál dr. Faragó Sándor néhány kérészetlen szóval mondott istenhözadót a tisztviselői kar nevében, akik legjobban támogatójukat és tanító-mesterüket vesztették el az elhunytban.

A Délmagyarország telefonjai

Szerkesztőség 305.
Kiadóhivatal 81.